

De Landelijke Vergadering van Nederlands Gereformeerde Kerken, bijeengekomen te Houten op 17 april 2010 (hierna te noemen de Landelijke Vergadering Houten 2010 en aan te duiden als "de Landelijke Vergadering").

UITSpraak

op het beroep van ds (appellant) te Zwolle,

ingediend op grond van artikel 35 van het Akkoord voor Kerkelijk Samenleven van Nederlands Gereformeerde Kerken (hierna te noemen: AKS) jo. artikel 9 lid 2 van de "Richtlijnen voor de voorwaarden behorende bij de verbintenis tussen gemeente en predikant ten behoeve van de vervulling van het predikantsambt" (hierna te noemen: WAP-richtlijn) jo. artikel 7 van de bij deze richtlijn behorende "Procedure voor ontslag van een predikant om gewichtige redenen" (hierna te noemen: Bijlage bij de WAP-richtlijn)

en

gericht tegen de goedkeuring d.d. 10 september 2009 door de regio Harderwijk (met instemming van de genabuurde regio Enschede-Zwolle) van het voornemen van de Nederlands Gereformeerde Kerk te Hattem

om met inachtneming van artikel 10 AKS jo. de artikelen 9 tot en met 12 van de WAP-richtlijn jo. de Bijlage bij de WAP-richtlijn appellant te ontslaan als predikant van de Nederlands Gereformeerde Kerk te Hattem.

1. De procedure

- 1.1. Bij brief van 24 september 2009 heeft mr T. van Kooten, raadsman van appelland, bij de Landelijke Vergadering beroep ingesteld tegen het besluit van de regio Harderwijk (genomen met instemming van de genabuurde regio Enschede-Zwolle) om met inachtneming van artikel 10 AKS jo. artikel 9 tot en met 12 van de WAP-richtlijn appelland te ontslaan als predikant van de Nederlands Gereformeerde Kerk te Hattem (hierna te noemen: verweerder). Het beroep is tijdig ingesteld, want binnen twee weken na ontvangst van het op 19 september 2009 aan appelland toegezonden besluit (vgl. artikel 7 lid 1 Bijlage bij de WAP-richtlijn).
- 1.2. Bij brief van 2 oktober 2009 heeft de voorbereidingscommissie voor de Landelijke Vergadering Houten 2010 (hierna te noemen LV Houten 2010) aan de raadsman van appelland de ontvangst van het beroepschrift bevestigd. Zij heeft daarbij medegedeeld dat met het oog op de behandeling advies zal worden gevraagd aan het moderamen van de laatstgehouden Landelijke Vergadering van Nederlands Gereformeerde Kerken (i.c. Zwolle 2007/Houten 2009).
- 1.3. Bij email van 7 oktober 2009 heeft de voorzitter van het moderamen van de laatstgehouden Landelijke Vergadering (hierna te noemen het moderamen van de LV Zwolle 2007/Houten 2009) door tussenkomst van de regioscribae alle Nederlands Gereformeerde Kerken benaderd met een voorstel inzake de benoeming van een adviescommissie en de bij die benoeming te hanteren praktische procedure.
- 1.4. Bij brief van 20 oktober 2009 heeft de voorzitter van het moderamen van de LV Zwolle 2007/Houten 2009, mede namens de voorbereidingscommissie voor de LV Houten 2010, de raadsman van appelland en de kerkenraad van de NGK Hattem geïnformeerd over de procedure voor de behandeling van het beroep, welke procedure was vervat in het meegezonden "Protocol commissie van voorbereiding en Advies inzake behandeling door de Landelijke Vergadering van Nederlands Gereformeerde Kerken van de beroepszaak ds (appelland)/Kerkenraad NGK Hattem" (hierna te noemen: het protocol).
Door middel van genoemde brief werden partijen tevens in de gelegenheid gesteld om binnen de aangegeven termijn aan te geven of het protocol in hun visie op wezenlijke punten leemten vertoonde dan wel vragen bij hen opriep.
- 1.5. Bij brief van 27 oktober 2009 aan het moderamen van de Landelijke Vergadering heeft de raadsman van appelland gepleit voor het opnemen in het protocol van de mogelijkheid om een partijen bindende beslissing te nemen ter zake van het opleggen van mediation of een andere vorm van geschillenbeslechting.

- 1.6. Bij ongedateerde brief heeft de voorbereidingscommissie voor de LV Houten 2010 i.s.m. het moderamen van de LV Zwolle 2007/Houten 2009 op dat verzoek afwijzend gereageerd, met als overweging dat het introduceren van het door de raadsman voorgestelde in het protocol, zijnde een novum in de kerkelijke rechtsgang, de bevoegdheid van het moderamen (en van de Landelijke Vergadering) te buiten zou gaan, nu opname van een dergelijke bepaling op geen enkele wijze een deugdelijke grondslag vindt in de huidige te dezer zake relevante kerkordelijke regelingen van de Nederlands Gereformeerde Kerken, terwijl het voorts niet aangaat om tijdens een reeds aanhangige procedure zo'n noviteit te introduceren.
- 1.7. Bij brief van 1 november 2009 heeft de voorbereidingscommissie voor de LV Houten 2010 in samenspraak met het moderamen van de LV Zwolle 2007/Houten 2009 de raadsman van appellant alsmede verweerder in kennis gesteld van de benoeming van de leden van de "Commissie van Voorbereiding en Advies", van de opdracht aan de commissie en van het door de Commissie bij de behandeling te hanteren protocol.
- 1.8. Bij brief van 2 november 2009 heeft de voorbereidingscommissie voor de LV Houten 2010 in samenspraak met het moderamen van de LV Zwolle 2007/Houten 2009 de kerken en de regio's in kennis gesteld van de benoeming van de "Commissie van Voorbereiding en Advies", van de opdracht aan de Commissie en van het door de Commissie bij de behandeling te volgen protocol.
- 1.9. De Commissie heeft met inachtneming van artikel 4 lid 1 van het protocol bij de scriba van de regio Harderwijk het volledige dossier opgevraagd dat aan de besluitvorming ten grondslag heeft gelegen.
- 1.10. Bij brief van 23 november 2009 aan de raadsman van appellant alsmede aan verweerder heeft de Commissie overeenkomstig artikel 5 van het protocol partijen in de gelegenheid gesteld om te reageren op een voorstel van de Commissie inzake de bij de indiening van nadere memories in acht te nemen termijnen.
- 1.11. Bij brief van 24 november 2009 aan de raadsman van appellant alsmede aan verweerder heeft de Commissie partijen de inventarislijst toegezonden van het door de regio Harderwijk overgelegde dossier dat aan het thans bestreden besluit ten grondslag heeft gelegen. De Commissie heeft partijen daarbij in de gelegenheid gesteld om tot en met 1 december 2009 aan te geven of in die inventaris stukken ontbraken die wel in de procedure voor de regio waren ingebracht en om desgewenst nog schriftelijke stukken aan het dossier toe te voegen.

- 1.12. Bij brief van 30 november 2009 heeft de raadsman van appellant verzocht om uitstel van de termijn voor het toevoegen van schriftelijke stukken aan het dossier, vanwege verblijf buitenslands van zijn cliënt.
- 1.13. Bij brief van 2 december 2009 aan de raadsman van appellant heeft de Commissie medegedeeld dat geen der partijen heeft gereageerd op de voorgestelde termijnen voor het indienen van nadere memories, zodat appellant dientengevolge tot en met 15 december 2009 de gelegenheid zou hebben om desgewenst bij de Commissie een memorie van eis in te dienen. Tevens heeft de Commissie het gevraagde uitstel ingewilligd door appellant en zijn raadsman de gelegenheid te geven tot en met 15 december 2009 de onder 1.11 bedoelde stukken in te brengen.
- 1.14. Bij brief van 2 december 2009 aan verweerder heeft de Commissie medegedeeld dat geen der partijen heeft gereageerd op de voorgestelde termijnen voor het indienen van nadere memories, zodat verweerder dientengevolge van 16 tot en met 30 december 2009 de gelegenheid zou hebben om desgewenst bij de Commissie een memorie van antwoord in te dienen.
- 1.15. Bij brief van 14 december 2009 heeft de raadsman van appellant de Commissie bericht dat
1. blijkt de toegezonden inventarislijst het door de Commissie ontvangen dossier kennelijk niet volledig is;
 2. zijn cliënt geen gebruik maakt van de gelegenheid om de ontbrekende stukken aan het dossier toe te voegen, omdat het beroep wordt gestaakt;
 3. de Commissie om bovengenoemde reden geen memorie van eis aantreft.
- 1.16. Bij brief van 14 december 2009 heeft appellant zelf zich gewend tot het moderamen van de Landelijke Vergadering met de mededeling dat hij zijn beroep staakt. Het moderamen heeft deze brief in handen van de Commissie gesteld. De brief is door de raadsman in afschrift ook rechtstreeks aan de Commissie toegezonden, als bijlage bij zijn brief van 14 december 2009.
- 1.17 In haar brief van 21 december 2009 aan de raadsman van appellant alsmede aan verweerder heeft de Commissie geconstateerd dat binnen de gestelde termijn geen memorie van eis is ingediend en dat blijkt mededeling van appellant en zijn raadsman het beroep is gestaakt. Met het oog op het door haar uit te brengen advies, gelet op het bepaalde in artikel 7 lid 4 van het protocol en op de vragen die voormelde brieven bij de Commissie opriepen, heeft de Commissie partijen uitgenodigd om zich op 8 januari 2010 over de ontstane situatie te doen horen.

- 1.18 Bij email van 24 december 2009 heeft de raadsman van appellant de Commissie verzocht om uitstel van de voor 8 januari 2010 geplande zitting, wegens verblijf buitenslands van appellant.
- 1.19 Bij brief van 4 januari 2010 aan de raadsman van appellant alsmede aan verweerder heeft de Commissie partijen in kennis gesteld van de verplaatsing van de zitting naar 22 januari 2010.
- 1.20 Op 22 januari 2010 heeft de hiervoor genoemde hoorzitting plaatsgevonden. Aldaar zijn verschenen appellant, vergezeld van zijn raadsman mr T. van Kooten, alsmede namens verweerder de brs X (praeses), Y (scriba) en Z. Van de hoorzitting is een verslag gemaakt dat als bijlage aan deze beslissing is gehecht.
- 1.21 Bij schrijven d.d. 8 maart 2010 heeft de Commissie de Landelijke Vergadering geadviseerd om te oordelen dat de raadsman van appellant geen gegronde reden heeft aangevoerd, die het niet binnen de daarvoor geldende termijn indienen van een memorie van eis zouden rechtvaardigen. De Commissie heeft de Landelijke Vergadering voorts geadviseerd om door het doen van een uitspraak een einde te maken aan het geding, overeenkomstig het bepaalde in artikel 7 lid 4 van het protocol.

2. De standpunten van partijen

- 2.1. In het beroepschrift d.d. 24 september 2009 stelt de raadsman van appelland dat het bestreden besluit onvoldoende is gemotiveerd nu naar de mening van appelland:
1. uit het besluit niet duidelijk wordt op welke wijze de zijdens (thans) appelland ingebrachte argumenten zijn gewogen en waarom - in weerwil van die argumenten - het ontslag is goedgekeurd;
 2. in het bestreden besluit ten onrechte niet ook de theologische aspecten omtrent de roeping tot het ambt en meer in het bijzonder de roeping tot de gemeente op hun geestelijke en theologische merites zijn beoordeeld;
 3. de regio geen duidelijkheid verschaft over de fouten van (thans) verweerder en diens welbewust aansturen op het vertrek van cliënt, terwijl (thans) verweerder voorts op geen enkele wijze is aangesproken en/of bestraft voor zijn consequente weigering tot mediation en/of gesprek.
- 2.2. Bij brief van 14 december 2009 heeft appelland zich gewend tot het moderamen van de Landelijke Vergadering, met de mededeling dat het beroep wordt gestaakt om de in zijn brief genoemde redenen. Appelland deelde daarbij mede dat, als één van genoemde redenen daadwerkelijk opgeheven zal worden, hij zeker de zin van een voortgezet hoger beroep zal overwegen.
- 2.3. Bij brief van 14 december 2009 heeft de raadsman van appelland - zoals hiervoor onder 1.15 reeds overwogen - de Commissie medegedeeld dat:
1. blijkens de toegezonden inventaris het door de Commissie ontvangen dossier kennelijk niet volledig is;
 2. zijn cliënt geen gebruik maakt van de gelegenheid om deze stukken aan het dossier toe te voegen, omdat het beroep wordt gestaakt;
 3. de Commissie om die reden geen memorie van eis aantreft.
- De raadsman heeft de Commissie in die brief voorts verzocht om te bevestigen dat het beroep hiermee was gestaakt.
- 2.4. Tijdens de onder 1.20 bedoelde hoorzitting heeft de raadsman van appelland betoogd dat de staking van het beroep door de Commissie dient te worden opgevat als een verzoek tot schorsing casu quo opschorting van de beroepsprocedure.
- 2.5. Verweerder heeft aangegeven (zakelijk weergegeven) van mening te zijn dat het ervoor gehouden moet worden dat appelland het beroep heeft ingetrokken. Verweerder heeft erop aangedrongen dat - naar de Commissie begrijpt - de Commissie met voortvarendheid uitvoering zou geven aan haar bevoegdheid om op grond van artikel 7 lid 4 van het protocol de Landelijke Vergadering zo spoedig mogelijk te adviseren om te besluiten dat zij het beroep als ingetrokken beschouwt. Verdere vertraging is naar de mening van verweerder niet in het belang van de kerk van Hattem.

3. Beoordeling

- 3.1. De Landelijke Vergadering overweegt dat de raadsman van appellant in zijn brief van 14 december 2009 expliciet heeft gesteld dat geen memorie van eis wordt ingediend. De raadsman heeft in die brief voorts verzocht om een bevestiging dat de beroepsprocedure daarmee gestaakt was.
- 3.2. Naar het oordeel van de Landelijke Vergadering heeft de Commissie - in het licht van de brief d.d. 14 december 2009 van appellant aan het moderamen - tijdens de hoorzitting terecht geconstateerd dat het staken van het beroep niet betekende dat het beroep daarmee als ingetrokken moest worden beschouwd, doch dat met het niet indienen van een memorie van eis mogelijkwijs de situatie was ingetreden als beschreven in artikel 7 lid 4 van het protocol.

Artikel 7 lid 4 luidt als volgt:

4. Blijft de appellant in gebreke binnen de door de Commissie bepaalde termijn de memorie van eis bedoeld in artikel 5 in te dienen, zonder daartoe gegronde redenen aan te voeren, dan kan de Commissie de Landelijke Vergadering adviseren om door het doen van een uitspraak een einde te maken aan het geding. (...)

- 3.3. De Commissie had, gelet op genoemd artikel 7 lid 4, de vraag te beantwoorden of appellant gegronde redenen heeft aangevoerd voor het niet indienen van een memorie van eis. De Commissie heeft, na partijen te hebben gehoord, die vraag ontkennend beantwoord en de Landelijke Vergadering geadviseerd om door het doen van een uitspraak een einde te maken aan het geding.
- 3.4. Ter beoordeling van dat advies heeft de Landelijke Vergadering kennis genomen van de redenen die de raadsman van appellant tijdens de hoorzitting naar voren heeft gebracht, welke redenen zijn verwoord in de tijdens die zitting overgelegde en aan het verslag van die zitting gehechte pleitnota. Voor de volledige weergave van die redenen wordt verwezen naar genoemd verslag. Zakelijk weergegeven, voor zover hier van belang en sterk verkort, laten zij zich met het oog op de leesbaarheid van deze beslissing als volgt aanduiden:
- appellant vreest voor een te juridische benadering van het conflict waarbij de theologische dimensie buiten beschouwing blijft, nu het voorstel van appellant om in het protocol op te nemen de mogelijkheid om een partijen bindende beslissing te nemen ter zake van het opleggen van mediation of een andere vorm van geschillenbeslechting, niet is gehonoreerd;
 - de vraag doet zich voor of het moderamen bevoegd was het protocol vast te stellen, gelet op artikel 33 AKS (de Landelijke Vergadering begrijpt: artikel 38 AKS(oud));

- het bieden van de mogelijkheid aan partijen tot het geven van een reactie op het protocol heeft bij appelland de - zijns inziens terechte - verwachting geschapen dat de reactie van appelland ook in het protocol zou worden verwerkt, hetgeen vervolgens niet is gebeurd;
- de Landelijke Vergadering had en heeft wel degelijk de bevoegdheid om bindende regels te stellen en derhalve mediation op te leggen;
- de Commissie wordt verzocht om hetzij te besluiten dat partijen een mediationstraject of een minnelijk traject anderszins moeten volgen, hetzij te besluiten dat de Landelijke Vergadering zich daarover zal moeten uitspreken.

3.5. Op grond van de onder 3.4 aangeduide redenen heeft de raadsman van appelland betoogd dat de staking van het beroep door de Commissie dient te worden opgevat als een verzoek tot schorsing casu quo opschorting van de beroepsprocedure. De Commissie heeft tijdens de hoorzitting dit verzoek op de navolgende gronden afgewezen.

3.5.1. *"Anders dan de raadsman van appelland blijktens zijn pleidooi ter zitting meent, valt niet in redelijkheid vol te houden althans is het te vroeg om reeds in dit stadium van de procedure te stellen dat bij voortzetting van de procedure de werkelijke achtergrond en theologische dimensies van het geschil dreigen te worden miskend. Het ligt in de aard van de procedure besloten dat de Commissie eerst inhoudelijk aan het werk gaat als de standpunten van partijen ten aanzien van de zaak zijn toegelicht door middel van de memories van eis respectievelijk antwoord. Eerst op basis van die onderbouwing van de wederzijdse standpunten stelt zij vast waar haar onderzoek zich op zal hebben te richten en hoe zij aan dat onderzoek vorm zal geven.*

3.5.2. *Ten aanzien van hetgeen de raadsman van appelland onder verwijzing naar artikel 33 AKS (de Commissie begrijpt: artikel 38 AKS) stelde met betrekking tot de juridische basis voor het protocol constateert de Commissie dat de raadsman zijn bezwaar kennelijk baseert op een verouderde versie van het AKS. De Landelijke Vergadering Zwolle 2007 heeft door wijziging van het AKS juist voorzien in de periode tussen twee Landelijke Vergaderingen en bovendien het moderamen opgedragen om de roepende kerk voor de volgende Landelijke Vergadering (i.c. de LV Houten 2010) in dit soort situaties bij te staan. Aldus handelend in gezamenlijkheid hebben zij alle Nederlands Gereformeerde Kerken door tussenkomst van hun regionale vergaderingen betrokken bij de besluitvorming hoe de procedure in te richten en zij hebben van die kerken mandaat gekregen om de behandeling van het beroep voor te bereiden op de wijze die zij aan de kerken hadden voorgesteld.*

- 3.5.3. Naar het oordeel van de Commissie kan de stelling van de raadsman van appellant ten aanzien van het protocol (te weten: "de verwachting zou zijn geschapen bij appellant dat het protocol een product zou zijn van overeenstemming tussen partijen over de procedurevoorschriften") ook voor het overige geen stand houden.
- De Landelijke Vergadering mocht immers het protocol binnen de kaders van de onderliggende kerkordelijke regeling eenzijdig vaststellen dan wel de procedure aan de Commissie overlaten om die procedure vervolgens achteraf te toetsen. De voorbereidingscommissie voor de LV Houten 2010 en het moderamen van de LV Zwolle 2007/Houten 2009 hebben partijen ten overvloede in de gelegenheid gesteld om te reageren indien het protocol vragen bij hen zou oproepen dan wel indien partijen in dat protocol op wezenlijke punten leemtes meenden te constateren. Het stellen van die vraag impliceert niet de plicht om een zodanig verzoek van een partij te honoreren noch kent aan partijen het recht toe om in het protocol veranderingen aan te brengen of wijzigingen in het protocol te eisen.
- 3.5.4. Naar het oordeel van de Commissie zijn partijen door deze praktische handelwijze van de voorbereidingscommissie voor de LV Houten 2010 in samenspraak met het moderamen van de LV Zwolle 2007/Houten 2009 niet in hun belangen geschaad. De Commissie heeft ook voor het overige geen reden om te twifelen aan de geldigheid van het protocol dan wel de deugdelijkheid van de juridische grondslag ervan.
- 3.5.5. Ten aanzien van de stelling van de raadsman van appellant dat een bindende beslissing door of namens de Landelijke Vergadering om een mediationtraject in te zetten niet in strijd is met het Nederlands Gereformeerd kerkrecht, is de Commissie voorshands van oordeel dat een zo ingrijpende beslissing als het dwingend voorschrijven van mediation, bovendien een novum in de kerkelijke rechtsgang, slechts zou kunnen worden genomen als de mogelijkheid daartoe expliciet zou zijn verankerd in de toepasselijke kerkordelijke regelingen van de Nederlands Gereformeerde Kerken, in casu het AKS van Nederlands Gereformeerde Kerken. Zij constateert dat hiervan geen sprake is. Het gaat naar haar oordeel bovendien niet aan om lopende de procedure een dermate fundamentele wijziging als de onderhavige te introduceren in de voor die procedure geldende "spelregels".

- 3.5.6. *De Commissie wijst voorts op het gegeven dat, zelfs al zou de Landelijke Vergadering de bevoegdheid hebben gehad om zonder verankering in de te dezer zake relevante kerkordelijke regelingen een bindende beslissing te nemen tot het opleggen van een mediationtraject, dit nog niet zou hebben betekend dat de Landelijke Vergadering ook verplicht zou zijn geweest om van deze bevoegdheid gebruik te maken.*
- 3.5.7. *Anders dan de raadsman van appellant acht de Commissie het niet aangewezen en zelfs in strijd met een behoorlijke procesorde om de vraag naar het bindend opleggen van mediation tussentijds voor te leggen aan de Landelijke Vergadering. Beide partijen hebben belang bij een redelijke voortgang van de procedure en dat impliceert dat niet voor iedere deelbeslissing kan worden teruggevallen op de Landelijke Vergadering.*
- 3.5.8. *Ten overvloede stelt de Commissie vast dat het ook niet zinvol zou zijn om op voorhand mediation op te leggen indien één der partijen daar niets in ziet.*
- 3.5.9. *Naar het oordeel van de Commissie laat dat echter onverlet de mogelijkheid dat zij, indien zij in de loop van de thans aanhangig zijnde procedure daartoe aanleiding zou zien, bij partijen alsnog ernstig zou aandringen op medewerking aan een mediationtraject of een andere mogelijkheid die kan leiden tot een minnelijke oplossing van het geschil en voorts om aan een eventuele weigerachtigheid van één der partijen om aan een dergelijk traject medewerking te verlenen, de gevolgen te verbinden die zij alsdan geraden zou achten."*
- 3.6. De Landelijke Vergadering stelt ten aanzien van het verzoek tot schorsing c.q. opschorting van de beroepsprocedure vast dat haar beraadslagingen niet hebben geleid tot andere inzichten of beslissingen dan tijdens de hoorzitting door de Commissie zijn verwoord en bovenstaand zijn weergegeven. De Landelijke Vergadering neemt die beslissing van de Commissie en de daaraan ten grondslag gelegde overwegingen dan ook over en maakt die tot de hare. Voor zover de Commissie op onderdelen haar oordeel als voorlopig heeft aangemerkt neemt de Landelijke Vergadering die onderdelen als definitief voor haar rekening.
- 3.7. De Landelijke Vergadering spreekt derhalve als haar oordeel uit dat hetgeen appellants raadsman heeft aangevoerd ter onderbouwing van het verzoek om schorsing van de procedure, onvoldoende grond vormt voor inwilliging van dat verzoek. De conclusie moet zijn dat namens appelland geen gegronde redenen zijn aangevoerd voor het niet binnen de gestelde termijn - tegen welke termijn appelland geen bezwaar had gemaakt (zie 1.13) - indienen van de memorie van eis.

- 3.8. De Landelijke Vergadering heeft kennis genomen van het feit dat de Commissie na haar afwijzing van appellants verzoek om schorsing c.q. opschorting van de beroepsprocedure, appellant nog tijdens de hoorzitting de keuze heeft geboden om zijn beroep hetzij in te trekken hetzij (thans met inachtneming van redelijke voortvarendheid) alsnog voort te zetten.
- 3.9. De Landelijke Vergadering heeft eveneens kennis genomen van het feit dat appellant desgevraagd heeft aangegeven dat hij blijft bij zijn beslissing om het beroep te staken.
- 3.10. De Landelijke Vergadering stelt vast dat de Commissie tijdens de hoorzitting nadrukkelijk heeft gestipuleerd dat mediation of een andere vorm die zou kunnen leiden tot een minnelijke oplossing van de bestaande geschillen, wel degelijk tot de mogelijkheden behoort. Dit hoeft niet vooraf bindend te worden voorgeschreven maar kan lopende de procedure op een moment dat de Commissie dat geraden zou achten worden ingezet, zo gaf de Commissie terecht aan. Appellant heeft desondanks bevestigd dat hij blijft bij zijn beslissing om het beroep niet in te trekken, noch voort te zetten doch te staken.
- 3.11. Naar het oordeel van de Landelijke Vergadering heeft de Commissie tegen die achtergrond terecht geconstateerd dat appellant haar aldus niet in de gelegenheid stelt om te komen tot een inhoudelijk oordeel omtrent de door appellant bestreden beslissing, hetgeen in beginsel zou moeten leiden tot niet-ontvankelijkheid.
- 3.12. De Landelijke Vergadering heeft kennis genomen van het feit dat de raadsman van appellant in zijn slotwoord ter zitting heeft opgemerkt dat er weliswaar geen memorie van eis ligt omdat appellant een principieel standpunt inneemt ten aanzien van het staken van zijn beroep, doch dat de Commissie bij haar advies rekening zou kunnen houden met de inhoud van het beroepschrift.
- 3.13. Te dien aanzien overweegt de Landelijke Vergadering dat de gronden in het beroepschrift dermate algemeen en summier zijn onderbouwd dat de Commissie over de juistheid daarvan niet heeft kunnen oordelen zonder grondig onderzoek, waarbij de inbreng van beide partijen en in het bijzonder die van appellant noodzakelijk was. In dit verband zij opgemerkt dat het beginsel van hoor en wederhoor meebrengt dat ook verweerder in de gelegenheid wordt gesteld om naar behoren en onderbouwd op de stellingen van appellant in te gaan. Daarmee verdraagt zich niet dat appellant volstaat met een uiterst summier beroepschrift om vervolgens aan te geven zelf het proces te staken, maar - zo begrijpt de Landelijke Vergadering de onder 3.12 weergegeven opmerking van de raadsman - van de Commissie en de Landelijke Vergadering te verlangen om desondanks tot een inhoudelijke beoordeling te komen.

Nu appellant ervoor heeft gekozen om zijn medewerking niet verder te verlenen en zich alsnog niet te voegen in de procedure zoals die in het protocol is vastgesteld, welke procedure in ieder geval mede beoogde de Commissie in staat te stellen zich een gefundeerd oordeel te vormen, moet dat naar het oordeel van de Landelijke Vergadering ertoe leiden dat appellant in zijn beroep niet-ontvankelijk wordt verklaard. Zulks te meer nu procedures binnen een redelijke termijn behoren te worden afgewikkeld om zodoende recht te doen aan de belangen van zowel appellant als verweerder.

- 3.14. De Landelijke Vergadering overweegt - wellicht ten overvloede - dat de niet-ontvankelijkverklaring van appellant in zijn beroep meebrengt dat het besluit van de regiovergadering (Harderwijk) d.d. 10 september 2009 daarmee onherroepelijk is geworden.

4. Beslissing

De Landelijke Vergadering van Nederlands Gereformeerde Kerken,
bijeengekomen te Houten op 17 april 2010,

VERKLAART:

appellant niet ontvankelijk in zijn beroep tegen het besluit van de regio Harderwijk (genomen met instemming van de genabuurde regio Enschede-Zwolle) d.d. 10 september 2009 tot goedkeuring van het besluit van de Nederlands Gereformeerde Kerk te Hattem, strekkende tot het ontslag van appellant als predikant van die gemeente, op de voet van artikel 10 AKS;

SPREEKT UIT:

dat daardoor het geding in beroep tot een einde is gekomen;

VERSTAAT:

dat het genoemde besluit van de regio Harderwijk d.d. 10 september 2009 daarmee onherroepelijk is geworden.

Aldus vastgesteld en uitgesproken op 17 april 2010 en ondertekend door

w.g. C.T. de Groot,
preses

w.g. O. Sierksma,
scriba